

Amy Carmichael

Als...

Amy Carmichael

*Love through me, Love of God;
Make me like Thy clear air
Through which, unhindered, colors pass
As though it were not there.*

*Powers of the love of God,
Depths of the heart Divine,
O Love that faileth not, break forth,
And flood this world of Thine.*

*Heb lief door mij, Liefde van God;
Maak mij als Uw heldere lucht
Waardoor kleuren zich een weg banen,
Ongehinderd, alsof ze er niet was.*

*Krachten van Gods liefde,
Diepten van het Goddelijk hart,
O Liefde die nooit faalt, breek uit
En overspoel Uw wereld.*

Amy Carmichael

Als

Vertaling: Th. van Eijzeren

The Dohnavur Fellowship, 1938

If

Uitgever: Drukkerij AMV B.V. Lunteren

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV B.V. Lunteren

ISBN volgt...

NUGI 632

*Lees ook de levensbeschrijving van Amy Carmichael met de titel:
'sieraad voor as', (uitgegeven bij Drukkerij AMV)*

Verantwoording

Op een avond kwam een medewerkster naar me toe. Er was een probleem met een jongere zuster die niet de weg van Liefde bewandelde. Dit leidde tot een nacht zonder slaap, want op zulke momenten is de vraag altijd: 'Heere, ben ik het? Ben ik ergens tekortgeschoten ten opzichte van haar? Wat ken ik van de liefde van het kruis?' En toen kwamen de 'Als-en', bijna alsof ze hardop uitgesproken werden voor mijn innerlijk oor.

De volgende ochtend deelde ik ze met iemand (want ik had ze 's nachts met potlood opgeschreven), en daarna met enkele anderen. Vervolgens drukten we met een kleine handpers enkele exemplaren voor onze Dohnavur Fellowship. Dat leidde uiteindelijk tot dit boekje. Toen dat verzoek kwam, dachten we eerst: Nee, daarvoor is het veel te persoonlijk. Maar als het iemand kan helpen begrijpen wat het leven van liefde inhoudt en wat het betekent om dat leven te leiden, dan mogen wij niet weigeren.

Sommige van de 'Als-en' lijken betrekking te hebben op hoogmoed, egoïsme of lafheid, maar als we dieper graven, stuiten we telkens op de onvermoede wortel van liefdeloosheid.

Het is niet de bedoeling dat Deel 2 in één keer uitgelezen wordt. Enkele uitspraken hier en daar bevatten misschien precies het woord dat je nodig hebt, en dan kan je vervolgens doorbladeren naar de laatste pagina's.

Als een ware volgeling verontrust raakt door het herhaalde 'dan ken ik niets', wil ik zeggen: de gedachte kwam in deze vorm tot mij en ik durf haar niet af te zwakken. Maar zoals overal geldt ook hier: de letter doodt. De heilige Paulus beschouwde het verlies van alle dingen als niets, opdat hij Hem zou kennen Die hij al kende. En de ziel die onverhoeds verlicht wordt door een nieuwe straal van de kennis van de liefde van God die op Golgotha schitterde, doet geen moeite om te bepalen hoeveel of hoe weinig ze tot dan toe van die liefde kende. Getroffen, versmolten, gebroken door het zien van deze liefde voelt ze dat alles wat ze voorheen kende in feite niets was, minder dan niets.

Het is wel duidelijk, denk ik, dat een boekje als dit niet bedoeld is voor iedereen, maar alleen voor degenen die tot onderherders geroepen zijn. En voor sommigen van hen bevat het geen boodschap. Zij zijn al binnengegaan in datgene waarover ik gedrongen werd te schrijven.

Amy Carmichael

*En de ziel die onverhoeds verlicht wordt
door een nieuwe straal van de kennis
van de liefde van God die op Golgotha
schitterde, doet geen moeite om te
bepalen hoeveel of hoe weinig ze tot
dan toe van die liefde kende.*

Deel 1

Voorwoord

Er zijn momenten waarop iets ons leven binnenkomt dat geladen is met liefde, op zo'n manier dat het Eeuwige als het ware even voor ons opengaat, of tenminste iets van de Eeuwige Dingen, en de meeste van deze is liefde.

Het is misschien een kleine, vertrouwelijke aanraking van ons of het onze, zo licht als de aanraking van de wind die 's morgensvroeg de bladeren van de boom laat ritselen, iets dat niet gevangen en onder woorden gebracht kan worden. Maar wij weten dat het onze Heere is. En dan lijkt de kamer waarin we ons bevinden, met haar meubels en boeken en bloemen, minder 'tegenwoordig' dan Zijn Tegenwoordigheid. Ons hart wordt aangetrokken door de zoetheid waar het oude lied over zingt:

*De liefde van Jezus, wat dat is
Weet niemand dan Zijn geliefden.*

Of het is de warme liefde van mensen om ons heen, die ons onderdompelt als in een zomerse zee en ons volledig tot rust brengt. Kunnen we ooit ophouden ons

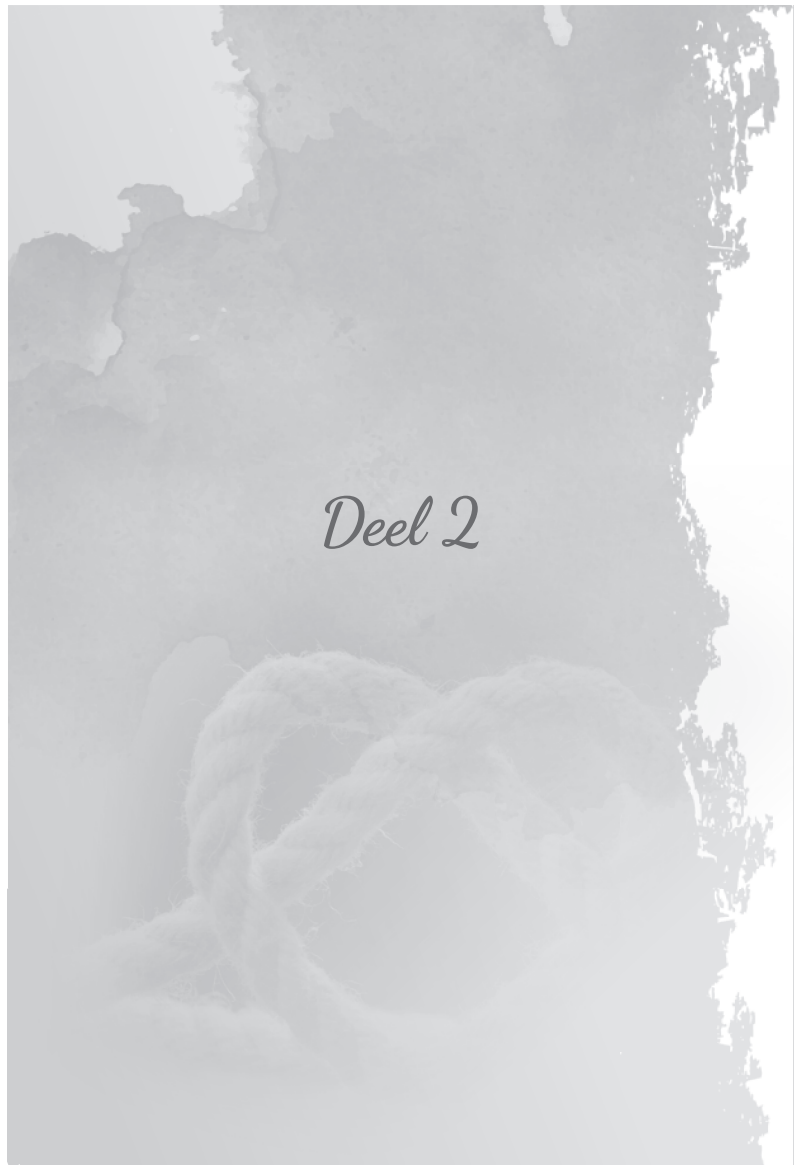
te verbazen over de liefde van onze vrienden? En dan herkennen we plotseling onze Heere erin. Het is Zijn liefde waarmee zij ons overladen. O Liefde van God, zichtbaar gemaakt in Uw geliefden, wij aanbidden U.

Of het wordt ons gegeven omhoog te zien, door de blauwe lucht heen, en de liefde van God te zien. Niet vaak misschien, want de schemering lijkt beter voor ons hier, maar soms wel, omdat onze Heere zeer barmhartig is. En toch, wat zien we nog weinig! 'Opdat u ten volle zou kunnen begrijpen (...) wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, en u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat' – deze woorden zijn ons te groot. Wat begrijpen wij, wat kennen wij? Verward en verootmoedigd gaan we de Rotskloof binnen en verbergen ons in het stof voor de glorie van de Majesteit van liefde – de liefde waar het kruis symbool voor staat.

Dan dringt een vraag zich op: wat ken ik van de liefde van het kruis?

*'Opdat u ten volle zou kunnen begrijpen (...)
wat de breedte en lengte en diepte en
hoogte is, en u de liefde van Christus zou
kennen, die de kennis te boven gaat'*

The background of the page is a grayscale photograph. It features a thick, braided rope tied into a knot, possibly a reef knot or square knot, which is the central focus of the lower half. The rope is set against a dark, heavily textured surface that resembles stone or weathered wood. The lighting is dramatic, with strong highlights and deep shadows, emphasizing the texture of both the rope and the background. The overall mood is rustic and sturdy.

Deel 2

Als

ik niet met ontferming over mijn mededienaar
bewogen ben,

zoals mijn Heer met ontferming over mij bewogen was,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik geringschattend spreek over degenen die ik
geroepen ben te dienen,

over hun zwakke punten spreek
en die vergelijk met wat ik mijn eigen sterke
punten vind,

als ik een hooghartige houding inneem
en vergeet: 'Want wie maakt onderscheid tussen u?
En wat hebt u dat u niet hebt ontvangen?,'
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik gemakkelijk kan praten

over de tekortkomingen en zonden van een ander;
als ik luchthartig kan spreken over de verkeerde daden
zelfs van een kind,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik misstappen bijna achteloos laat voor wat ze zijn,
 'O, dat doen ze altijd',
 'O, natuurlijk praat zij zo, of handelt hij op
 die manier',
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik kan lachen om een grap ten koste van een ander;
als ik een ander op enigerlei wijze kan kleineren in
een gesprek
 of zelfs maar in gedachten,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik een onvriendelijke brief kan schrijven,
 een onvriendelijk woord kan spreken,
 een onvriendelijke gedachte kan denken
 zonder verdriet en schaamte,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

de bedroefde Zaligmaker mij niet veel meer ter harte gaat
dan mijn geplaagde ik
wanneer er iets moeilijks gebeurt,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik weinig ken van Zijn mededogen
(de Heere keerde Zich om en keek Petrus aan),
als ik weinig ken van Zijn moed om hoop te houden
met hen die werkelijk nederig en berouwvol zijn
(Hij zei tegen hem: 'Weid Mijn lammeren'),
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik iets wat niet goed is, wil aanpakken
om een andere reden dan die in de volgende
woorden besloten ligt:
'Aan Zijn rechterhand was een vurige wet voor hen.
Ja, Hij heeft de volken lief';
als ik iemand kan bestraffen zonder dat het mijzelf raakt,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik te maken heb met iemand
bij wie mijn woorden geen weerklank vinden,
en als ik dan vermoeid raak van de inspanning
en me aan deze last onttrek,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik het niet kan opbrengen
om te zijn zoals de vader
die de hardheid van het verre land niet verzachtte;
als ik, in dit opzicht, weiger de wet van God
(de weg van de overtreders is zwaar)
in werking te laten treden
omdat het me verdriet doet
die wet in werking te zien,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik van streek raak door verwijt en onbegrip
die het kan veroorzaken als ik stappen zet
met het oog op zielen over wie ik rekenschap
moet afleggen;

als ik de zaak niet kan overgeven
en in vrede en stilte mijn weg verder kan gaan,
denkend aan Gethsémané en het kruis,
dan ken ik niets van de liefde van het kruis.

Als

ik 'het gedruis van een overvloedige regen' niet kan horen
lang voordat de regen valt,

en als ik niet het geloof heb

om in de geest naar een heuveltop te gaan
om mijn God te naderen zo dicht als ik kan
en daar te wachten met mijn gezicht tussen mijn
knieën,

hoewel mij zes- of zestigmaal gezegd wordt:

'Er is niets',

totdat er ten slotte

'een kleine wolk, als de hand van een man,
opkomt uit de zee',

dan ken ik niets van de liefde van het kruis.